

CASES I UNDERVISNINGEN

Formålet med projektet var både at træne de studerende i at beskrive praksis gennem udvikling af cases og at gøre dem i stand til at forbinde praksisbeskrivelse, fagets teorier og refleksion over praksis. Intentionen var dermed, at de studerende fik indsigt i, hvorledes teorier er anvendelige i

praksis og i hvordan, de selv kan anvende fagets teorier i deres egen praksis.

Uddannelse: AU i Sundhedspraksis, åbent hold, modul: Professionel praksis, 10 ECTS.

HANDLINGER

De studerende blev i undervisningen introduceret til casearbejdet. Derefter udarbejdede de cases, som blev fremlagt og diskuteret på holdet. Senere blev der udvalgt teorier og litteratur, som kunne anvendes i forhold til de skitserede problemstillinger. Til den efterfølgende undervisningsgang havde de studerende forholdt deres case og teorier til deres praksis, og de gav bud på, hvordan teorierne bidrog til forståelse og eventuel løsning af deres problemstilling.

EFFEKT

- teori og praksis blev forbundet, men med større vanskeligheder end forventet fra underviserens side
- de studerende så problemstillingerne som meget komplekse, og det hæmmede deres bearbejdning
- de studerende skal fastholdes i teoretisk frem for praktisk løsning.

LÆRINGSPUNKTER

- de studerende har brug for meget støtte, enkle spørgsmål og klare retningslinjer til at beskrive deres case
- case-arbejdet er både en øvelse i at beskrive praksis og i at reducere kompleksiteten i praksis, som gør de studerende i stand til at håndtere problemstillinger
- opgaven skal være præcist formuleret for at de studerende kan løse den
- præcisering af opgaven er både med til at fremme og hæmme opgaveløsningen.

OPMÆRKSOMHEDSPUNKTER

- case-arbejdet er både en beskrivelse af praksis, og en reduktion af kompleksitet
- underviserens hensigt med opgaven skal være helt klar - ellers kan casen blive for omfattende
- case-beskrivelse kræver træning og fokusering, underviseren skal være bevidst om de studerendes akademiske niveau.